

ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ

Κάθε ετήσια συνέλευση πρέπει να είναι για κάθε σύλλογο, για κάθε οργάνωση που εργάζεται για έναν ορισμένο σκοπό, μια ευκαιρία αυτοελέγχου και αυτοκριτικής που δεν πρέπει να την αφήνει να περνά αχρησιμοποίητη. Από την εφετεινή μας συνέλευση έχουμε τίποτε να διδαχθούμε; μπορούμε να βγάλουμε μερικά πορίσματα που να μας χρησιμεύουν για την εξέλιξη του έργου μας;

Ο έλεγχος και η κριτική θα μπορούσε να στραφεί προς δύο κατευθύνσεις. Προς την Έκτελεστική Επιτροπή από τη μια μεριά, προς τα μέλη που απαρτίζουν το σύνδεσμο από την άλλη.

Για την πρώτη θα ήταν δύσκολη να είμαστε εμείς οι ίδιες κριτές και κρινόμενοι. Όχι ότι δε θα είχαμε το θάρρος να κρίνουμε τον εαυτό μας αυστηρά ή να τον επαινέσουμε για ό,τι κατορθώσαμε αλλά, γιατί θα έπρεπε να υπάσχει ένα ξένο μάτι για να ανακαλύπτει μερικές ελλείψεις που μας ξεφεύγουν, που να μας υποδείχνει τι παραλείψαμε, τι ξεχάσαμε, τι δεν κάναμε στην ώρα του, τι μπορούσε να είχε γίνει για να επιτύχομε μερικά σημεία του προγράμματος μας, κτλ. κτλ.

Επειδή όμως αυτό το μάτι το αυστηρό, το ερευνητικό, που η κριτική του θα σήμαινε ενδιαφέρον και αγάπη για το έργο μας, επειδή το μάτι αυτό δε φάνηκε πουθενά, ανάγκη να το αναπληρώσουμε εμείς οι ίδιες.

Και να πούμε μόνες μας στη συνέλευση:

Σας απαρνήσαμε τι κάναμε. Και πρέπει να ομολογήσουμε και το λέμε με περιφάνεια πώς ήταν άσχετά σημαντικό. Σε μια χρονιά μέσα ένα συνέδριο διεθνικό, τον ίδιο καιρό ένα δεύτερο μικρότερο της Μικρής Ανταντ των γυναικών, έκδοση δελτίου, επαγγελματική σχολή υπαλλήλων, ενέργειες επανηλειμένες στη Βουλή και στην Κυβέρνηση, υπομνήματα, προπα-

γάνδα, διμιλίες λαϊκές, αγώνες για να στηρίξουμε το Σύνδεσμο και τη Σχολή. Όλα αυτά θ' απαιτούσαν ένα επιτελείο πολυάριθμο από δυνάμεις αφροσιωμένες δλόφυχα στο έργο μας. Κι όμως έγιναν όλα από την ολιγάριθμη Έκτελεστική Επιτροπή και από μερικές επικουρικές δυνάμεις που προσφέρθηκαν στις δύσκολες στιγμές. Επομένως μπορεί να πη περιφάνεια ή Ε. Έ. πώς έκανε το καθήκον της και με το παραπάνω.

Και όμως θα ήθελε να έχει κάμει πολύ περισσότερα.

Πρό παντός θα ήθελε να είχε τα μέσα να διαφωτίσει πολύ περισσότερο το κοινό και σε έκταση και σε βάθος για το πρόγραμμά μας, θα ήθελε το κήρυγμά μας να το κάμει να εισδύσει σε κάθε γωνιά ελληνική, όπου υπάρχουν γυναίκες που δουλεύουν, που αγωνίζονται, που βασανίζονται, που παραγκωνίζονται, που εξευτελίζονται.

Θα ήθελε να μορφώσει ένα επιτελείο από φανατικούς κήρυκες της ιδέας και να μπορεί να τους ξεποστείλει στις επαρχίες να διαφωτίσουν τις γυναίκες, να ξυπνήσουν τις κοιμισμένες τους δυνάμεις, μα τον ίδιο καιρό να μελετήσουν βαθειά την κατάσταση τη διανοητική, την κοινωνική, την οικονομική της ελληνίδας σε κάθε επαρχία και σε όλα τα στρώματα τα κοινωνικά.

Θα ήθελε ακόμα να μπορεί εξακολουθητικά κάθε χρόνο να διαφωτίζει το κοινό με μια σειρά από διαλέξεις, άπάνω στα κύρια σημεία του προγράμματός μας.

Θα ήθελε να μπορεί η βραδυνή μας επαγγελματική σχολή να εξελιχτεί σε μια Σχολή κοινωνικών σπουδών για γυναίκες, όπου η κοινωνική δράση να διδάσκεται όπως κάθε επιστήμη και να μη γίνεται τυχαία και ερασιτεχνικά.

Κι ακόμα θὰ ἤθελε χίλια δυὸ ἄλλα πράγματα, πὸν θὰ θέλαμε νὰ κατορθώναμε καὶ πὸν δὲν τὰ κατορθώσαμε.

Γιατί;

Ἐδῶ ἔρχεται ἡ κοινὴ γιὰ τὰ μέλη μας.

Γιατὶ λείπει ἀπὸ τὴν ἑλληρίδα γενικὰ τὸ **κοινωνικὸ ἐνδιαφέρον**. Ἐπομένως τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας ὅπως καὶ τὰ μέλη κάθε σωματείου ἐπανασύονται στὴν Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, πὸν ἐκλέγουν κάθε τόσα χρόνια καὶ βγάζουν ἀπὸ πάνω τους κάθε εἰθύνῃ Ἔτσι μένει ἡ δουλειὰ ὅλη σὲ λίγα πρόσωπα καὶ ἐκεῖ πὸν θὰ μπορούσαμε νὰ ἔχομε ἀπόδοση 100 ἔχομε ἀπόδοση 10 καὶ μένομε κι εἰχαριστημένοι.

Λοιπὸν ὄχι Ἐμεῖς δὲν εἴμαστε εἰχαριστημένες. Καὶ γι' αὐτὸ, μολονότι δὲ θὰ ὑποχωρήσουμε μπροστὰ σὲ κανέναν κόπο καὶ σὲ καμιά εἰθύνῃ λέμε ὅλα τὰ μέλη μας :

Ἐλάτε νὰ μᾶς βοηθήσετε. Ὑπάρχει δουλειὰ γιὰ ὅλους. Ἡ Ε. Ε. θὰ τὴν ὀργανώσει, θὰ τὴν κατανείμει, θὰ σκεφθεῖ τί χρειάζεται νὰ γίνει. **Γιὰ** νὰ γίνει ὅμως, πρέπει ὅλοι νὰ σπρώξουν, καθένας προσφέροντας ἔστω ἓνα εἰλάχιστο **ἀπὸ** τὴς δυνάμεις του.

Τότε δὲ θὰ παρουσιάζομε μονάχα λογοδοσίες ἱκανοποιητικὴς σὴς ἐτήσιες συνεδριάσεις μας, ἀλλὰ θὰ ἐπιβληθῶμε μὲ τὸν ὄγκο τῆς ὀργανωμένης μας δράσης στὸ κοινὸ καὶ στὴν πολιτεία.

Κι ὅταν γίνει αὐτὸ θὰ ἔχομε μπῆ δραστικὰ στὸ δρόμο πρὸς τὴν δραστικὴ νίκη.

Αὔ. Θ.